

Nøvn

Prógv

Leygardagin 5. maii fekk Jastrid Høj prógv sum Master of Arts in Education honour frá Oral Roberts University, Tulsa Oklahoma. Prógvið varð handað í Uppsala í Svøríki.

Beinir Danielsen 25 ár saman við PM

Mikukvøldið tann 2. mai var samkoma fyrri Beini Danielsen í samband við at hann tann 7. apríl hevði arbeitt hjá P/F Poul Michelsen í 25 ár.

Familja, vinir og starvsfólk vóru komin saman at heilsa upp á Beinir, sum á samkomuni fekk handað siðbundna gávu frá Poul Michelsen fyrri trúgva og góða tænastu.

Cornettin er tagnað

Eiler Rasmussen vaks upp í Trøllagili sama við foreldrum sínum Jógvan og Dagmar Rasmussen, syskjunum Klaru, Áslu og Anitu, men eisini saman við abbanum Klávus og Dovva, Pápabeiggjanum - eitt hugnaligt heim, har kæti ráddi, men eisini bar nógv uppá nágreini og nærlagni.

Jógvan giftist inn hjá pápanum, Klávus. Klávus var bróður Kristian og Jógvan í Grótinum, sum fluttu til Klaksvíkar og tóku navnið í Grótinum við sær til Klaksvíkar undan Skipanesi. Klávus giftist við Katrinu Mariu, einkju eftir Óla Joensen, sum doyði av lungnabruna, tá ið tann elsta dótturin, Armgarð, var bert 7 ára gomul.

Katrina Maria, ið var fryntlig og blíðsinnað, giftist uppáftur við Klávus, Hann arbeiddi sum bókjari úti í Klaksvík. Í fyrri giftu átti Kartrina Maria, Armgarð, Carlinu, Micheal, Kristoffer, vanligu nevndur Dovva og Oluffu. Birtiu, Rikku, Hannu, Ebbu og Jógvan í seinnu giftu við Klávus.

Eiler var altíð væl klæddur og væl greiddur. Dugdi væl at sita undir og var beinrakin við skemtiligum søgum.

Eiler var altíð nærlagdur og gjørdi nógv burturúr tónleikinum á harmonikuni og ikki minst á cornettini.

Hann hevði ein serligan tóna, rundan og fløvandi. Spældi til nógv ymisk høvi, sum gjørdur tey serliga hátíðarilig

við hansara frálíka spæli.

Eiler hevur frøtt mangan kirkjugangara við sín fagra spæli uppi við orgli til sálmasingin. Mangar ferðir hevur hann gjørt lottuna hátíðarliga við einum preludeum hóast at var til ein jarðarferð, hann nú skal á ella eisini við eitt brúðleyp og aðra veitsluløtu.

Eiler spældi við nógv ymisk høvi og var ein tónleikari av Guðs náði, sum tikið veður til. Hann kýndi tónunum og var uppmærksamsur uppá hvønn einkultan teirra, gav teimum lív og sál. Frøddi mong við sínum gávuríka spæli.

Eiler tók útbúgving sum fotografur í Svøríki, har hann eisini gjørdi nógv við tónleikin. Í fótbólti, ítrótti ella í tónleiki er vanligt at hava fyrmyndir. Í tónleiki var Eiler ein av teimum stóru fyrmyndunum hjá so mongum.

Hetta vakra cornetljóðið er nú tagnað við Eiler - sama er harmonikan, men takka vit fyrri mangar góðar lottur í hesum fagra ljómi.

Ærað veri minnið um Eiler Rasmussen.

Dávur

Vøddavenjing á Hamragarði væl vitjað

Dagfinn Olsen

Við nýggja ellisheiminum Hamragarði í Vági, hava fólk, sum eru 60 ár og eldri, fingið eitt tilboð, sum tykist ov gott at takka nei til.

Til ber nevniliga hjá øðrum enn búfólki á Hamragarði at koma til venjing og mýkja sær vøddarnar. Hetta fer fram nærum hvønn gerandisdag í vikuni, og tað er Hamragarður, ið hevur tikið stig til tilboðið. Sigurð Marner Simonsen, fysioterapeutur á Hamragarði, stendur fyrri venjingunum.

Umframt at virka sum ellisheim, so hava eldri borgarar við Hamragarði fingið eitt tilboð, ið er ov gott til, at

ein kann takka nei. Í øllum førum eru tað heili 76 eldri borgarar, tað vil siga 60 ár og eldri, ið hava sagt ja takk til tilboðið um at koma á Hamragarð einaferð um vikuna til kroppsliga venjing.

Tað eru tey á Hamragarði, ið sjálvi standa fyrri og hava tikið stig til hettar, sigur Kirstin Strøm Bech, borgarstjóri í Vági, men hon fegnast um góðu undirtøkuna.

– Tað var alla tíðina ætlan-

in, tá farið varð undir byggingina av ellisheimi, at farast skuldi undir fyrirbyggjandi arbeiði eisini, sigur Kirstin Strøm Bech.

– Sum so hava kommunurnar onki við hetta at gera, annað enn at kommunurnar hava keypt útgerðina, sum skal til, sigur Kirstin Strøm Bech, og sipar til kommunurnar í syðru helvt av Suðuroynni, sum í felag hava latið heimið byggja.

Tá myndamaðurin vitjaði innar á Hamragarð í farnu viku, var lagið gott á teimum, ið høvdu leitað sær til venjing, og at myndamaður kom framvið, minkaði als ikki um hug og ágrýtni við venjingartól og amboð.